

■ **VASILE ȘTEFĂNESCU, PREȘEDINTELE UGIR ȘI PREȘEDINTELE COTAR: „Sectorul de asigurări din cadrul ASF este prost condus”**

PAGINA 3

■ **TradeVille: S&P 500 a câștigat peste 1.000 de puncte în 2025**

PAGINA 9

■ **Regatul Unit a avut, în 2025, cel mai cald și mai însoțit an din istorie**

PAGINA 10

■ **Avertisment dur al Băncii Mondiale: „Problema apei nu mai este locală”**

PAGINA 10

GRAM AUR = 621,3365 RON

FRANC ELVEȚIAN = 5,4781 RON

EURO = 5,0905 RON

DOLAR = 4,3557 RON

Agresivitatea lui Donald Trump semnaleză cât de gravă este situația economică a SUA

Charlie Chaplin, în "The great dictator", 1940

Disperarea cu care Trump se avântă în conflicte sugerează că situația financiară și economică a Statelor Unite este mult mai gravă decât ne imaginăm. Agresivitatea militară a Statelor Unite asupra Venezuelei, soldată cu arestarea cuplului prezidențial Maduro, la început de An Nou, face parte din reacția extremă a administrației Trump, prin care aceasta încearcă să evite prăbușirea

ordinii globale construite în jurul dolarului, într-un moment în care instrumentele monetare clasice și-au pierdut eficiența.

În aceeași idee, Trump a avertizat explicit Danemarca - aliat NATO - că, în două luni, îi va prelua controlul asupra Groenlandei, a amenințat Cuba, Columbia și Mexicul, iar anterior a avansat pretenții sau scenarii coercitive privind Panama, Canada și Gază.

Privilegiile împreună cu războiul lanțelor (declanșat în primul mandat, dar consacrat în acest al doilea mandat al

președintelui american drept instrument structural al SUA de politică economică și geopolitică), aceste episoade de deșertuire schimbă de regim: ordinea dolarului este apăsătoare tot mai vizibilă prin forță, presiune și constrângere.

Faptul că textul care urmează explică că puterea lui Trump nu înseamnă că i-o justifică, ci doar îi dezvăluie rațiunea.

1. Războiul și amenințarea militară: garanția ultimă a ordinii

Statele Unite cheltuiesc anual aproape 1.000 de miliarde de dolari pentru

apărare, reprezentând aproximativ 37% din cheltuielile militare globale și aproape două treimi din totalul NATO, potrivit SIPRI (Stockholm International Peace Research Institute). Această dispoziție nu este accidentală: ea furnizează garanția de securitate care stă în spatele alianțelor, rutelor comerciale și contractelor financiare denumite în dolari.

În cazul Venezuelei, miza nu a fost doar un regim politic ostil, ci controlul asupra unei economii energetice scumpe din circuitul dolarului.

Mesajul transmis este structural: ieșirea din necosșul dolarului nu poate avea consecințe existențiale pentru statul respectiv.

Această logică explică și știmile asupra Cubei sau amenințările adresate Mexicului și Columbiei, țări-cheie în arhitectura regională a Americii Latine.

Războiul și amenințarea militară reduc drastic spațiul de manevră al statelor care ar încerca să construiască aranjamente financiare alternative. Costul potențial al ieșirii devine prohibitiv, conform SIPRI Yearbook, Congressional Research Service (CRS).

(continuare în pagina 12)

Dolarul: Constrângerea financiară prin forță - o sinteză

De la Panama și Irak până la Venezuela și Rusia, istoria recentă arată că statele care au încercat să iasă din arhitectura financiară a dolarului au întâlnit rapid fie războiul, fie amenințarea militară combinată cu sancțiuni, ceea ce a redus drastic - uneori definitiv - spațiul lor de manevră economică.

1. Panama (1989) - controlul infrastructurii financiare

- Ce a încercat: Afirmarea independenței politice și un control mai ferm asupra Canalului Panama, infrastructură-cheie pentru comerțul global.

- Ce a urmat: Invasia SUA („Operation Just Cause”).

- Rezultat: Canalul și sistemul logistic-financiar rămân integrate în ordinea occidentală.

- Mecanism: Controlul infrastructurii comerciale se traduce în control financiar indirect.

2. Irak (2000-2003) - petrol în euro, război în dolari

- Ce a încercat: În 2000, regimul lui Saddam Hussein a cerut ca petrolul iranian din programul „Oil for Food” să fie vândut în euro, nu în dolari.

- Ce a urmat: Invasia SUA din 2003 a eliminat complet regimul.

- Ce s-a întâmplat după: Exporturile de petrol au revenit imediat la facturare în dolari.

- Mecanism: Energia scoasă din circuitul dolarului este tratată ca problemă de securitate.

3. Libia (2009-2011) - dolar de aur, stat prăbușit

- Ce a încercat: Muammar Gaddafi a promovat ideea unui dolar african susținut de aur pentru comerțul cu petrol și resurse.

- Ce a urmat: Intervenția militară NATO (2011). (M.S.)

(continuare în pagina 12)

Petrolul din Venezuela nu va “inunda” prea curând piața internațională

Rezervele dovedite de petrol ale Venezuelei sunt cele mai mari din lume. Estimările din ultimii ani se situează între 300 și 303 miliarde de barele. Aceasta bogăție a fost subliniată direct de către președintele Trump în declarațiile sale de spre acțiunea armată din Venezuela, în urma căreia președintele Maduro a fost dus la New York pentru a fi judecat.

CALIN RECCHIA

Aproape imediat presa internațională a început să scrie despre impactul petrolului venezuelean asupra volumelor și

prețurilor de pe piețele internaționale.

Pe de altă parte, o serie de analiști independenți și ingineri petroliști au turnat apă foarte rece asupra entuziasmului și l-au adus la conștiință petrolului ultra-greu care se poate extrage din Centura Orinoco.

Un prim semn de întrebare a ridicat John Arnold, președintele fondului privat de investiții Arnold Ventures, care afirmă pe contul său de Twitter că rezervele Venezuelei sunt mult supraevaluate și ar putea să depășească doar cu puțin pragul de 100 de miliarde de barele.

Arnold arată că sursa inițială a estimărilor este Petroleos de Venezuela (PDVSA), compania a “unflat” puterilor estimărilor sub presiunile președintelui Hugo Chavez, iar apoi nule-a mai redus din motive reputaționale.

“Refinările din SUA se pregătesc pentru revenirea petrolului din Venezuela”, scrie Financial Times, iar apoi arată că importurile actuale se ridică la 100–200 de mii de barele pe zi, cu mult sub importurile de 1,4 milioane de barele pe zi din 1977, când producția din Venezuela era de circa 3,32 de milioane de barele pe zi (vezi graficul).

(continuare în pagina 9)

Președintele american testează rezistența la rupere a NATO

Intervenția militară în Venezuela - o operațiune fără precedent

În primele zile ale anului 2026, politica externă a Statelor Unite condusă de președintele Donald Trump a generat unele dintre cele mai controversate și tensionate evoluții geopolitice din ultima perioadă - de la o intervenție militară în Venezuela până la retorica privind Groenlanda, un teritoriu aliat din cadrul NATO. Pe lista statelor care sunt vizate de afirmațiile belicoase ale președintelui american mai sunt Iran, Mexic și Canada. Aceste evenimente, analizate în contextul reacțiilor internaționale, permit formularea unui argument pe baza faptului că Trump forțează tensiuni (posibil chiar o ruptură) în cadrul NATO, dezvăluind marile divergențe transatlantice.

ters, lideri din Brazilia, Chile, Columbia și Mexic au emis declarații ferme care condamnă intervenția și solicită respectarea suveranității statelor. Criticii internaționali, inclusiv China și alți actori globali, au evidențiat această operațiune drept periculoasă pentru normele dreptului internațional, ceea ce ar putea submina parteneriatele globale, conform The Times.

Opinii diplomatice și analize juridice avertizează că o intervenție de asemenea amploare, realizată fără mandat internațional clar, poate slăbi încrederea în SUA ca partener predictibil în alianțe multilaterale.

OCTAVIAN DAN

(continuare în pagina 12)